

innimesed peawad kandma, ifka joudo ja woimust
ennast allandlikult Jummala tahtmissee alla allan-
dada. — Pühha õhtosõmaaeg kinnitas temma lo-
tust Jummala armo peale, Jesusse Kristusse läbbi.
Temma ello otsani olli temma armsam tö, üksi ehk
omma laste ja mu sõbradega Jummalat palluda ja
neid ning keik omma fulla rahwast Jummala ar-
mastusse ja armo holeks anda. Sesugguse wai-
moga temma iggateses omma viimise tunnikest katte
sada, isseärraniste olli temma, kes siin ellus ni-
mitto aastad olli üsna pimme olnud, wâgga rö-
mus, et omma taewa Kunningast ja Õnnisteggiat
taewa walgukses piddi nähha sama; selle lotussega
temma heitis hing 74 aastad wanna. —

„Õnnis on se mees, kes kiusatust kannatab,
sest kui temma saab läbbikatsutud sanud, siis
peab ta ello kroni sama, mis Issand on toota-
nud neile, kes tedda armastawad.“ — Tat.
1. p. 12. f.

